

Full Parroquial

Part Oriental de la Vall del Riu Corb

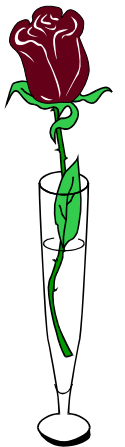

Parroquies de

Guimerà, Ciutadilla, Vallfogona i Passanant

Num. 7, mes d'abril de 2004

MÉS ENLLÀ DE LA VELLESA “ENS PREPAREM PER LA MORT O LA VIDA”

La medicina moderna ha millorat molt la condició de vida de la humanitat, i fins i tot ha allargat la vida d'una forma considerable. S'han eradicat certes malalties la tuberculosi o el paludisme Però malgrat aquest avanços, també cada vegada sorgeixen noves malalties, amb consonància amb els nous temps i les noves formes de vida que portem.

La lluita contra les malalties ha guanyat molt de terreny, i això fa que la vida s'allargui d'una forma considerable. A la vellesa que abans, sols hi arribaven uns quants, ara són molts els qui hi arriben. Aquest progrés també té algunes contrapartides, si és que es pot dir així, es pot mantenir la vida d'una persona malalta, quasi terminal, molt de temps a base d'antibiòtic i fàrmacs, es allò que es diu l'aferrissament terapèutic. La nostra ànsia per conservar la vida en aquest món, al preu que sigui, de vegades ens porta a situacions complicades. Ens aboca a una vellesa, potser massa llarga, i massa pesada, massa solitària. És un problema que la societat no sap com resoldre. No hi ha solucions màgiques, tots estimem la vida dels nostres avis i familiars grans, però la vellesa no es cap situació ideal, és una etapa plena de febleses i limitacions, una etapa on les malalties i les xacres s'acumulen i causen sofriment. Moltes vegades, la mateixa persona va contemplat com la seva salut es va deteriorant, progressivament, lentament, irremeiablement. La pregunta fonamental que molts es fan, és si la vellesa és el carreró sense sortida a la qual està abocada la vida.

La vellesa és una etapa de desert, sovint es mira endarrera i es recorda altres temps, altres èpoques. Però també pot ser el temps de retrobar-se amb un mateix, amb sentiments que potser teníem oblidats, de despertar a valors que teníem oblidats. Cercar el sentit de la vida, i revisar el nostre pas per aquesta vida. El món interior, esdevé la clau fonamental de la riquesa humana en aquest temps de vellesa. Els valors que broten de dins del cor com poden ser la fe i l'esperança, que ens diuen que el millor de la nostra vida encara ha de venir. El nostre encontre amb Déu és l'encontre amb l'amor infinit. Aquests valors són una font inexhaurible de il·lusió i felicitat, d'entusiasmar-se encara per viure, pel futur, i donen a la persona gran una gran vitalitat i bellesa, per la seva obertura a la vida.

Però el valor de la fe i l'esperança no s'improvisen al temps de la vellesa, s'han de cultivar una mica tota la vida, com una planta que va creixen, i que ens ha acompanyat durant molt de temps, com una ombra, com l'àngel de la guarda o com un amic invisible. La vida humana, sense una relació amb Jesucrist, i sense una esperança real en la vida eterna, està abocada a la depressió. El camí de la vida que tota persona ha de seguir, és el camí transcendent. Ens hem d'empeltar en la vida de Déu, perquè aquesta vida humana té data de caducitat. L'empelt de la vida eterna es fa en el nostre cor. És la font d'aigua viva de que ens parla Jesús, una aigua viva que dóna vitalitat i energia, ganes de viure i d'il·lusionar-se, quan les coses d'aquest món ja han passat, i sols ens queda, el preparar-nos pel que està a punt de començar.

Encara que hagi passat Sant Jordi, us recomano un llibre, que ens parla d'aquesta realitat que ens ve a sobre, LA MUERTE UNA AURORA de la doctora Elisabeth Kübler-Ross, Ed. Luciérnaga. Us sorprendrà.

Sufragis pels difunts del mes d'abril :

Dia 4 a Guimerà, Joan Llord Ferré
Dia 11 a Ciutadilla, Bacardí Tomàs i difunts de la família.
Dia 11 a Guimerà, Jaon Llord Ferré.
Dia 18 a Passanant, Jordi Marimont Prous.
Dia 24 a Guimerà, Josep Minguell Jornet.
Dia 25 a Passanant, Mariano Marimont i teresa Solà.
Dia 25 a Ciutadilla, Francisco Querol Vallespí.

Funerals:

- El passat dia 8 de febrer a Guimerà vam enterrar el nostre germà, Josep Gilabert Puigdeival. descansi en pau.
- El passat dia 6 de març a Guimerà vam enterrar el nostre germà, Agustí Baleda Armengol, descansi en pau.

DILLUNS DE PASQUA A SANT ROC

Com cada any, el dilluns de Pasqua, els ciutadillencs van pujar a l'ermita de Sant Roc, alguns caminant al matí, altres en cotxe a primera hora per preparar les taules i cadires a l'ombra dels pins per a l'hora de dinar. Abans de la missa, tothom qui ho volia podia menjar un trocet de coca i veure un traquet de vi. La missa va ser participada amb força gent, alguns vinguts de fora per aquest dia senyalat.

El bon temps ens va acompanyar tot el dia, i això també va permetre el fet de gaudir d'un dia de camp i de contacte amb la natura, tant pròpi d'aquest dia de dilluns de Pasqua.

RESUM, del deute a Ciutadilla sobre la calefacció, era de 2.654'12 € a 20 de setembre de 2003

Donatius de setembre a nobembre de 2003.....	489 €
Col·lecta especial del 1r diumenge de desembre	115 €
Col·lecta especial del 1r diumenge de gener	161 €
Benefici de la loteria de Nadal	754 €
Col·lecta especial del 1r diumenge de febrer	158 €
Col·lecta especial del 1r diumenge de març	110 €
Col·lecta especial del 1r. Diumenge de més d'abril	230 €
Donatiu anònim	100 €

2.117 €

Deute	2.654'12 €
Recollit	-2.117'00 €

Falten: 537'12 €

ES CANVIA EL DIA D'ANAR A LA BOVERA, A CIUTADILLA.

El dia 1 i 2 de maig, a Ciutadilla hi ha les Festes Medievales, amb motiu d'això, la missa que es celebrava aquest dia al Santurari de la Mare de Déu de la Bovera, perquè no coincideixi en aquest dia, la farem el segon dissabte de maig, a les 12 h, del migdia.

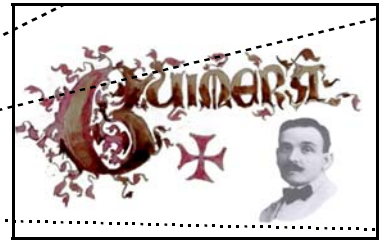
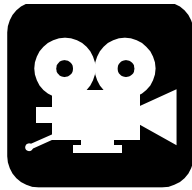
GUIMERÀ

Dilluns de Pasqua.

El dilluns de Pasqua, el poble de Guimerà també va celebrar un dia especial, anant a la Bovera, per celebrar un aplec d'aquest dia tant assenyalt. Enguany hem de destacar que al Santurari de la Bovera, s'ha homenajat al Sr. Ramon Busquets, que durant molts anys s'ha encarregat del Santurari. El Patronat de la Bovera ha volgut agrair-li la seva dedicació desinteressada, amb una petita placa que se li va regalar en acabar la missa. També hem de destacar que enguany, el nou encarregat del Santuari, Sr. Miquel Prou, ha obert un petit bar per donar un millor servei a la gent que s'acosta fins aquest indret tant bonic, per dinar o també per passar-hi una estona en pau, i gaudir de cilènci agradable propi d'aquest lloc.

L'Església de Guimerà disposa des d'aquesta Setmana Sant d'una explicació amb video DVD, per a tots els qui la visitin. En aquest video es posa de relleu l'obra que Josep M. Jujol a Guimerà, el retaule de Santa Maria, també s'explica el poble amb un recorregut amb vídeo pels seus carrers tant bonics.

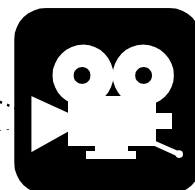

PASSANANT

S'acosta la festa del 12 de maig, dedicada a la Mare de Déu, com cada any, la celebrarem amb molta joia, aconstant-nos fins els peus de la Mare de Déu per obrir-li el nostre cor. Mn. Miquel Barberà, Vicari General, presidirà la celebració i ens predicarà. També ens acompanyaran altres mossens i antics rectors de la parròquia. Des de la parròquia convidem a tots els qui vulgueu venir a dinar al Balnerai, per apuntar-se podeu parlar amb la Rosa M. Roca. El menú serà: fideuà, vedella, postres, cava ...

A les 2/4 de 7 de la tarda, després del rosari, per arredonar la festa, a l'església farem la projecció d'un video: "Descobrim l'Aquebisbat de Tarragona".

EL NUS DE LA VIDA

Qui no té una ferida oberta.
Qui no té un problema no resolt .
Qui no ha experimentat mai la pobresa,
o no li han trepitjat l'ull de poll.

Les ferides obertes sempre sagnen,
els problemes no resolts es mostren latents,
la pobresa ens apropa els uns als altres,
l'ull de poll es fa sentir des del fons.

La vida sempre rutlla i avança malgrat tot,
hem d'aprendre a viure amb les nostres cicatrius.
La nostra pròpia història és mestra de vida,
la nostra experiència crema com brases del caliu.

El dolor de la vida por ser experiència divina,
superar-la i saber encaixar-la és art de la felicitat.
La veritable saviesa ens fa comprendre com acceptar-la,
és el misteri del crucificat, que vens la pròpia humanitat.

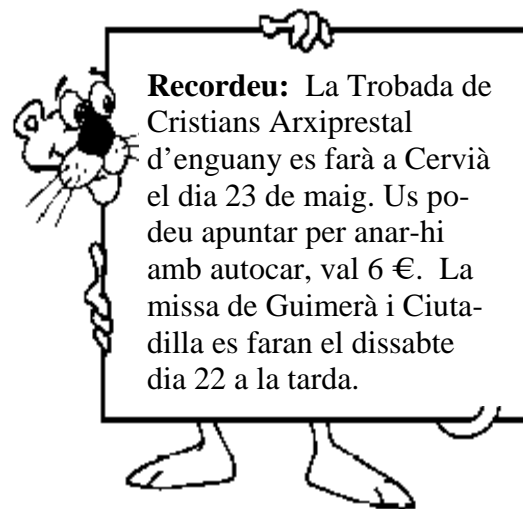
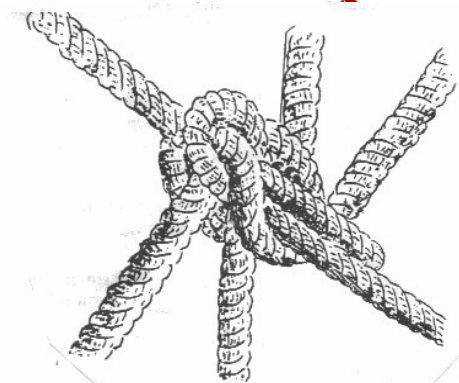
Ningú vol el dolor, tothom el defuig i el rebutja,
com si fos la pesta, tothom s'horroritza, davant d'ell.
Ningú no el vol a casa seva, li tanquen la porta,
i es fan enrera, volen prescindir d'ell.

Però la humanitat no para de crear-ne,
tothom obre ferides als seus veïns.
El qui estigui net de culpa que tiri la primera pedra,
ningú vol el mal, però entre tots el fem.

Un món sense dolor no és possible,
tenint en compte la nostra humanitat.
Però si que podem viure'l d'una forma nova,
si que podem redimir-lo d'una forma
transcendent.

El dolor forma part de la vida,
com la mort forma part de ressuscitat.
Són les dos cares de la mateixa moneda,
són les dos cares de la nostra humanitat.

Encertar la forma de viure'l en la pròpia vida,
es desfer el nus de misteri de la eternitat.
No depèn de l'atzar de la vida, cega i absurda,
Sinó de la nostra llibertat, de viure com el crucificat.

Recordeu: La Trobada de Cristians Arxiprestal d'enguany es farà a Cervià el dia 23 de maig. Us podeu apuntar per anar-hi amb autocar, val 6 €. La missa de Guimerà i Ciutadilla es faran el dissabte dia 22 a la tarda.